

Проект на Инструкция за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 13.01.2021 г. - 12.02.2021 г. Неактивна

Номер на консултация: #5716-K

Област на политика: Архив - Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: ---

Вносител: Министерство на вътрешните работи

Тип носител: Национално

С приетия Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), обнародван в ДВ, бр. 60 от 2020 г., са извършени промени в глава осма, уреждаща дисциплинарната отговорност на служителите в Министерството на вътрешните работи (МВР). Това налага действащата подзаконова нормативна уредба относно тази материя да бъде приведена в съответствие със ЗМВР. Проектът на инструкция регламентира дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Изчерпателно са регламентирани действията на проверяващите комисии и дисциплинарно разследващите органи във връзка с предвидената в чл. 205, ал. 3 и чл. 207, ал. 8, т. 2 от ЗМВР възможност служителят, срещу когото се води дисциплинарно производство, да бъде подпомаган в защитата и от адвокат. В съответствие с промените в чл. 195, ал. 4 и чл. 205, ал. 7 от ЗМВР е разписан редът за писмено обективизиране на прекъсването на сроковете за търсене на дисциплинарна отговорност и за провеждане на дисциплинарното производство в случаите, когато не се явяват подпомагащите в защитата лица (вкл. и упълномощеният адвокат). Определени са задължения на дисциплинарно наказващите органи и дисциплинарно разследващите органи за предотвратяване нарушения на преклузивните срокове за приключването на производството по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР, за временното отстраняване от заеманата длъжност по чл. 214, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Разписана е процедурата по заличаване на дисциплинарните наказания, въведено за първи път с промените в чл. 213 от ЗМВР. В инструкцията е направено ясно разграничаване на процесуалните действия, извършвани в проверките по чл.

205, ал. 2 от ЗМВР, от тези при провеждането на дисциплинарни производства за установяване на дисциплинарни наказания. На проверяващите комисии и дисциплинарно разследващите органи са вменени конкретни задължения, гарантиращи спазването на административнопроизводствените правила. В Глава четвърта от инструкцията подробно е разписано провеждането на превантивната дейност в структурите по чл. 37 от ЗМВР, с оглед подобряване на дисциплинарната практика.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на вътрешните работи

Адрес: София, ул. „6-и септември“ 29

Електронна поща: priemna@mvr.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на Инструкция за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 13.01.2021](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 17.06.2021](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:08)

Идиоти, сър !

Щрихираме само още три примера и няма да се впускаме в детайлизиране на всички пороци на проекта поради възможност становището ни да придобие по-голям обем от него:

Не е ясен разграничителния критерии в кое и къде е разликата между проверка и дисциплинарно производство

Липсва яснота, как и по какви критерии и база данни се определя „цялостното поведение“

Не става ясно какво като действия и съдържание, представлява по своето същество акта „запознаване“ вменен чрез чл.78, т.1.

Последното как да се тълкува и прилага:

Чрез възприемане на съдържанието ли и по какъв начин - виждане, гледане, лично прочитане, прочитане от друг или е необходимо разбирането му?

Ако смисъла е формално заради подписа за да се отчете някаква дейност /каквато е масовата практика до момента/ резултата ще е липса на знание, познаване и прилагане на тези актове - то тогава би могло да не се дава определение и съдържание на посоченото действие.

Или чрез разбиране и запомняне на съдържанието?

Ако се цели знание, познаване и правилно прилагане на тези актове - то би следвало това действие да е детайлизирано и най-вече да е част от процеса на професионално обучение по месторабота, а именно да се извършва при специализираната подготовка.

Друг важен детайл във връзка с това действие е липсата на каквато и да е разпоредба или ред осигуряващи на служителите възможност за достъп до тези актове с цел опресняване на знания по тях или на конкретни разпоредби за правилното им изпълнение и прилагане.

Систематизирахме и посочихме само част от констатираните от нас пороци в проекта и оставяме на съвестта и отговорността на авторите му, съгласувалите го и министъра на вътрешните работи, последиците от това негово съдържание ако разпоредбите останат незаконосъобразни и сложни за разбиране и изпълнение.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:07)

Идиоти, сър !

ШЕСТИ ПРИМЕР за нормотворческо недомислие, доколкото независимо от реалните казуси в практиката все още липсва отговор на следния въпрос:

Как и с какъв акт в светлината на чл.209 от ЗМВР приключва едно дисциплинарно производство при липса на съгласие по чл.247, ал.2 от ЗМВР, каквото съгласие се предвижда и по чл.70, ал.1, т.2 от проекта ?

Недоумение буди стремежът за толкова подробно въвеждане на нов вид ДРО и толкова тежко усложняване на процедурите, а в същото време се пропуска толкова съществен прост въпрос, който вече е бил поставян неведнъж в практиката.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:07)

Идиоти, сър !

ПЕТИ ПРИМЕР за грубо противоречие и превишаване на правомощия: В представения за обсъждане проект на инструкцията се прави опит за смислово и функционално разграничаване на термините "проверяваща комисия" и "дисциплинарно разследващ орган".

Такова разграничаване в ЗМВР липсва !

Според проектонаредбата проверяващата комисия извършва проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР. Следващите алинеи на чл.205 от ЗМВР регламентират участието на подпомагачи лица, права на проверявания служител и срокове за приключване. Накрая идва ал.7, според която " При неявяване на подпомагащите лица по ал. 3 по уважителни причини сроковете по ал. 6 не текат до явяването им пред дисциплинарно разследващия орган."

Пред кого следва да се явят подпомагащите лица - при систематичния анализ на чл.205 от ЗМВР е очевидно, че това са именно извършващите проверката по ал.2 на този член.

Само че в ал.7 органът, извършващ проверката по ал.2, очевидно е наречен "дисциплинарно разследващия орган".

Същият термин "дисциплинарно разследващ орган" намираме и в чл.207 от ЗМВР. Ще напомним, че според чл.9 ал.1 от Закон за нормативните актове "Разпоредбите на нормативните актове се формулират на общоупотребимия български език, кратко, точно и ясно". По силата на алинея 3 от същия член " Строежът на нормативните актове и формулирането на техните разпоредби трябва да бъдат съобразени с указа по прилагане на този закон".

Съгласно чл.36 ал.1 от Указ №883 " Разпоредбите на нормативните актове се формулират кратко, точно и ясно. Отклонения от общоупотребимия български език се допускат само ако се налагат от предмета на акта".

Следва чл.37 от Указ №883, според който " (1) Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове. (2) Ако се налага отклонение от общоприетия смисъл на дума или израз, с допълнителна разпоредба се определя смисълът им за съответния нормативен акт. (3) Съобразно предходната алинея се постъпва и когато при прилагане на нормативния акт могат да възникнат съмнения относно смисъла на употребена дума или израз."

Само че с проектоинструкцията не се въвежда отклонение от смисъла на термина "дисциплинарно разследващ орган", както го е предвидил ЗМВР, а се прави опит за въвеждане на изцяло нов термин за орган - "проверяваща комисия" - какъвто тотално липсва в ЗМВР.

Което отново влиза в противоречие с решенията на ВАС за ограничаващото регламентиране в ЗМВР относно кои лица и органи имат правото да участват по какъвто и да било начин при реализиране на дисциплинарната отговорност на

служител в МВР.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:07)

Идиоти, сър !

ЧЕТВЪРТИ ПРИМЕР: Законодателна репресия намираме в изискването при съдебна отмяна на наложено дисциплинарно наказание служителят да се задължава да представя заверен препис от решението на съда, особено когато издателят на заповедта за наказание е страна по делото и има същите процесуални права и задължения по съдебното производство.

Окончателното съдебно решение има задължителна сила за всички лица, която настъпва с неговото правно стабилизиране. Когато се касае за съдебно решение, което не подлежи на обжалване, законната сила настъпва с неговото произнасяне, а не с уведомяване на страните по делото. Това е и константната съдебна практика по чл.296 от НК.

Ето защо намираме за правен абсурд по подобен начин да се задължава едната страна да уведомява другата страна по делото за решението, че и да ѝ го носи във вид на заверен препис.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:07)

Идиоти, сър !

ТРЕТИ ПРИМЕР за сериозен юридически конфликт в проекта: отново тотално се игнорира правното и идейно съдържание на термина "отпуск", както това е направено и в действащата все още инструкция. Според "Коментар на Кодекса на труда", авт. колектив: Васил Мръчков, Красимира Средкова, Атанас Василев, изд. "Сиби", 2016г., стр. 513 : "Отпускът е период от време, през което работникът или служителят се освобождава от задължението да работи ... По това той се отличава от почивката като период от време, през който работникът или служителят изобщо няма задължение да изпълнява работа по трудовото си правоотношение ".

Следователно по време на почивка служителят няма задължение да извършва дейности при и по повод изпълнението на служебните си задължения, но по своя преценка би могъл да го прави. При отпуск служителят не следва да извършва нищо по служба, защото това влиза в пряко противоречие с редица нормативи, особено относно неговата отговорност, заплащане за труда и осигуряване за отработеното време.

Ето защо чл.21, ал.1 от проекта грубо противоречи на основни правни принципи и редица нормативи. Дисциплинарната дейност е вид служебна такава, независимо дали е с активен или пасивен характер.

Неслучайно ЗМВР е предвидил в чл.195, ал.3, че сроковете не текат докато служителят е в отпуск.

Подобна хипотеза съществува единствено в чл.18, ал.2 от Наредба за медицинската експертиза /НМЕ/ (Приета с ПМС № 87 от 05.05.2010 г.).

В чл.18, ал.2 от НМЕ изрично са изброени органите за явяването пред които е вменено задължението за явяване – „разследващите органи и пред органите на съдебната власт“. Това са органи от наказателно производство по смисъла на НПК, а не такива в служебни отношения. Предвид високата обществена опасност на

деянията обект на разследване от тези органи за разликата от дисциплинарните нарушения, считаме, че позоваването на подобна хипотеза е най-малкото неправилно и продължава създадения с чл.30 от Инструкция №8121з-470 от 2015г. порочен прецедент.

Освен това в ал.2 на чл.18 от НМЕ изрично е ограничено използването на тази хипотеза с възможността за преценка като е посочено: „ако е необходимо“, докато в текста на чл.21, ал.1 от проекта тази възможност липсва и е вменено единствено задължение за явяване /"е длъжен да се явява"/ без посочване на преценка за тази необходимост, а това е твърде вероятно да доведе до порочна практика при прилагането.

В случая трябва да се има предвид и че в чл.18, ал.1 от НМЕ е въведена забрана „Осигуреният не може по своя преценка без разрешение от лекуващия лекар или ЛКК, издали болничния лист, да се върне на работа преди изтичане на разрешението за отпуск. Осигурителите не допускат на работа осигурени, които се намират в отпуск поради временна неработоспособност.“, съгласно което работодателят има задължение да не допуска на работа по какъвто и да е повод и причина болния служител или работник, ако липсва изискуемата санкция на ЛКК.

Коментираният текст от проекта поставя служителя в противоречие на задълженията му по НМЕ, като той и ръководителят му ще бъдат в нарушение на чл.18, ал.1 от НМЕ, независимо дали ще се явява по собствена инициатива или след изрична покана за това от дисциплинарно разследващия или дисциплинарно наказващия орган.

Последните за разлика от органите посочени в ал.2 на чл.18 от НМЕ са в служебни отношения с проверявания и съответното действие е във връзка със служебни задължения и взаимоотношения за разлика от отношенията, които се имат предвид в ал.2 на чл.18 от НМЕ.

От друга страна хипотезите за явяване на работа или „пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт“ са изчерпани в НМЕ и това става единствено след санкция на лекуващия лекар ЛКК, ТЕЛК или НЕЛК или при условията на чл.15, ал.1 от НМЕ за „определен домашен амбулаторен или свободен режим“. Нови хипотези и интерпретации на възможностите за явяване пред дисциплинарно разследващ или дисциплинарно наказващ орган, каквито са въведени с чл. 30 от Инструкция №8121з-470 от 2015г., и се предлагат в коментирания текст от проекта, влизат в противоречие с НМЕ.

Не стига, че сроковете са в полза на ДНО и ДРО, ами и ще го караме да се явява, докато е в болнични като се създава и предпоставка за нарушаване на разпоредби от НМЕ!

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:06)

Идиоти, сър !

ВТОРИ ПРИМЕР: Дават се несъществуващи в нормативи с по-висок ранг правомощия, което по същество е противоречие по смисъла на чл.15, ал.3 от Закон за нормативните актове. Според проектоинструкцията дирекция "Човешки ресурси" "предоставя становище за законосъобразност".

Такива правомощия в ЗМВР няма предвидени в Глава осма. В последните изменения на ПУДМВР в чл.96, ал.1, т.7, б."В" се дава възможност на тази дирекция да "предоставя становища и предложения по проверките и дисциплинарните производства по букви "а" и "б" ".

Никъде не е регламентирано тези становища да са с какъвто и да било правен характер, каквото безспорно е едно становище за законосъобразност.

Аргумент за възражение намираме и в чл.91, т.2 от ПУДМВР, според която ДПНД "подпомага ръководството на МВР по правни въпроси, като изготвя становища".

Следователно при сравнение на двете норми ясно се вижда, че изначално становищата по правни въпроси са от компетентността единствено на ДПНД.

В този смисъл има и не едно решение на Върховен административен съд, с което са отменени дисциплинарни уволнения на членове на СФСМВР, като един от аргументите на съда е именно недопустима намеса на ДЧР по правни въпроси в хода на дисциплинарните производства.

В същото време самото ръководство на ДЧР е крайно непоследователно в позицията си при тълкуването на правомощията на тази дирекция. В писмо с рег.№8121р-11825/31.05.2016г. директора на ДЧР-МВР /г-жа Л. Бочева/ отказва изготвяне на становище с правен характер по дисциплинарно производство, позовавайки се на липсата на такива правомощия в тогавашната редакция на чл.96 от ПУДМВР. Неясно защо при същата нормативна база горе-долу по същото време същата си позволява да изготвя именно правно становище, с което възразява на справка и становището на ДРО по дисциплинарни производства.

Нещо повече - изключително лош привкус оставя опитът за възлагане на правомощия по даване на правни становища на дирекция, чийто директор официално заяви на заседание на 25.10.2018г. на Съвета за социално партньорство по въпрос относно правото на защита при реализиране на дисциплинарна отговорност на служителите в МВР, че "Цитирането на Конституцията за правото на защита не е много уместно по простата причина, че там става дума за представителство на гражданина пред административни органи. Тук говорим за служители." !

Не виждаме никаква стойност в становище по правни въпроси от дирекция, която не признава върховенството на Конституцията на Република България и приложението ѝ спрямо всички лица.

Видно от съдебната практика и законовите норми, ДЧР няма място в дисциплинарното производство, защото то се развива между ДНО, ДРО и проверявания служител.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:06)

Идиоти, сър !

За съжаление предложеният за обсъждане проект е далеч от цитираната теория. Както в ЗМВР, така и в действащата Инstrukция 8121з-470/2015г., така и в настоящия проект на нова инструкция констатираме липса на необходимото унифициране, където е нужно, и в същото време продължаваща липса на регламент на определени ситуации, които са възниквали в практиката. В добавка към това констатираме възлагане на правомощия там, където ЗМВР нито ги предвижда, нито делегира възможност за тяхното регламентиране. Ще изложим няколко примера в подкрепа на всичко гореизложено до момента.

ПЪРВИ ПРИМЕР: Липсват както мотиви, така и всякаква елементарна логика да се премине от задължителни (по силата на §2 от ПЗР на Инструкция 8121з-470/2015г.) към факултативни (по силата на §2 от ДР на проектоинструкцията) образци на документите, които се съставят при реализиране на дисциплинарната отговорност

на служителите в МВР.

Всяко едно производство за реализиране на какъвто и да било вид юридическа отговорност следва да бъде формализирано и да предполага един и същи ред и съдържание на документите независимо от това кой води и срещу кого води съответното производство по конкретния казус. Предложеният вариант противоречи на правната логика.

Практически въпрос: Как следва да се процедира в светлината на незадължителните образци при едно дисциплинарно производство, ако проверяваният служител се премести (и съответно бъде изпратена цялата документация по проверката) от структура, в която не се прилагат образците, в друга структура, в която ги прилагат стриктно? Трябва ли приемащата структура да признае извършените действия в изпращащата структура? Ако да - защо? Ако не - трябва ли да ги повтори и какво се случва с течащите срокове?

Къде остана този изискуем според правната теория "обективно действащ мащаб за поведение за всички правни субекти" ?

Къде в проектоинструкцията намираме "еталон за безброй казуси, които могат да възникнат"?

Резултат - нито трайност, нито стабилност.

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:05)

Идиоти, сър !

Констатираните от нас проблеми на редица текстове от проекта са толкова съществени, че изискват цялостно преформулиране с отчитане на правната сила и на други нормативи. В същото време констатираните проблеми са толкова много, че работата по тях би означавала де факто да влезем в ролята на автори на проекта. Само че в системата на МВР ние заемаме съвсем различни длъжности от тези на реалните автори на това поредно юридическо недоразумение и не ни се плаща заплата, за да вършим работата на ДПНД, ДЧР и ДПУБ. А за трайните юридически "достойнства" на подобни проекти и тяхното прилагане в практиката е налице достатъчно трайна съдебна практика, която ги отменя.

Нормотворчеството е сериозна и отговорна дейност, за която са необходими дълбоки теоретически познания и събиране на голям обем от емпирични данни, доколкото изменението на правото винаги е функция на изменението на обществените отношения. Ето защо следва да се съблюдават редица принципни правила в този процес. Чудесен задълбочен теоретичен анализ в подкрепа на позицията ни може да бъде намерен в монографията "История и теория на правото" от Цеко Торбов. Предвид характера и нивото на настоящата процедура обаче ще си позволим да цитираме "Обща теория на правото" от Димитър Радев, в която същата проблематика е представена в силно опростен вид за целите на запознаването с нея на проходящите в юриспруденцията първокурсници. В тази монография четем следното:

"Белезите, които обикновено се посочват като черти на цялото право, са по-скоро качества на позитивното право. Към тях спадат: институционалност, нормативност, абстрактност и регулативност. С тези качества обективното право получава възможността да наложи първоначалните идеи и ценности в социалната среда и да

наложи общ, обективно действащ мащаб за поведение за всички правни субекти. ... Качеството абстрактност разкрива общия характер на правото, това, че то не урежда само един-единствен случай, а че служи като еталон за безброй казуси, които могат да възникнат. По този начин се постигат трайност, стабилност и обобщеност на обществените отношения. Качеството регулативност посочва способността на правото да налага даден тип поведение на правните субекти, което те са длъжни да спазват."

Автор: Васил Ставрев (12.02.2021 15:04)

Идиоти, сър !

Дори при бегъл прочит на проекта на нова инструкция за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР се натрапват груби противоречия на предложените текстове с основни правни принципи, действащи правни норми и трайната съдебна практика. С огромно съжаление констатираме, че това е поредният проект на подзаконов нормативен акт от подобно естество, при чието изготвяне категорично не е направен необходимият анализ на досегашната практика, за да не бъдат отново допускани същите нормативни пороци, водещи до противоречия и невъзможност за реалното му прилагане, в резултат на което се стига до грубо нарушаване на правата на почти всички служители в тази институция.

Автор: Снежана Маринова (08.02.2021 18:51)

Предложения за прецизност на инструкцията

1. Неясен остава разграничителния критерии, както за проверяваните и проверяващите, така и за съда къде е разликата между проверка и дисциплинарно производство, изкл. тежките нарушения. Съгласно чл. 29, ал.2 предмет на проверката **„са само данни“**, а предмет на дисциплинарно производство са **„постъпили данни“**.

2. Производството е прекалено усложнено, с инструкцията се въвеждат нови правила, които ги няма нито в ЗМВР, нито в АПК. С инструкция не могат да се "надписват" законите. Инструкцията детайлизира. Пример- кои може и кой не може да участва в проверката, което тотално обърква проверяващите и противоречи на АПК.

3. В проекта се използват термини като: "може да участва", "е желателно да участва", може така, може и иначе. Принципите на законност изискват да се ползват точните термини, да има императив. Недопустимо е този подход на диспозитивизъм. Това е само причина да атакуват адвокатите производствата на административните

органи и често малките грешки и неправилно използваните термини преобръщат в съда от воле.

4. Има достатъчно съдебна практика, че ДЧР няма място в това производство. То се развива между ДНО, ДРО и служител, чиято отговорност се търси. За пореден път никой не се съобразява с трайната съдебна практика и са им дадени правомощия, не със закона, а с инструкцията. Считам, че следва да се помисли върху това.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (03.02.2021 15:37)

Становище на Българския хелзинкски комитет 5 от 5

5. Предлагаме наредбата да уреди създаването на Регистър на дисциплинарните производства, в който своевременно да се вписва най-малко следната информация:

1. Основание за образуване (заповед с номер или първо действие за установяване на нарушението)
2. Инициали на служителя
3. Наименование на структурата, в която работи служителя към момента на нарушението
4. Установено ли е нарушение и ако е установено – какво
5. Наложено ли е дисциплинарно наказание и какво по вид е то
6. Отстранен ли е временно служителят и в кой период е отстранен
7. Заличено или отменено ли е наказанието и на кое нормативно основание от ЗМВР

Този регистър следва да е публичен – в интернет страницата на министерството. Не е наложително за изработката му да се отдели голям ресурс – възможно е да се реализира в обикновен табличен вид, но не като файл за изтегляне, а като HTML страница достъпна чрез максимално широк кръг устройства. Регистърът трябва да е единен за всички структури на МВР и към него всеки дисциплинарно наказващ орган да е длъжен да подава информация в срок от 7 дни от възникването на ново обстоятелство (образуване или прекратяване на дисциплинарно производство, налагане, заличаване или отмяна на дисциплинарно наказание, временно отстраняване от длъжност). Въвеждането на такъв регистър ще даде изключително висока прозрачност на дисциплинарната практика, включително в случаи от висок обществен интерес, като например добили публичност случаи на неправомерна употреба на сила и помощни средства.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (03.02.2021 15:36)

Становище на Българския хелзинкски комитет 4 от 5

4. Предлагаме в чл. 97 след “Човешки ресурси” да се добави “и на официалната интернет страница на Министерство на вътрешните работи, в едномесечен срок след изтичане на отчетния период”.

Така ще се осигури достъпност на месечния бюлетин, освен за служителите на МВР,

също и за всички български граждани. Чрез публикуване на месечния бюлетин ще се съобрази чл. 14, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 15 от ЗДОИ. Според тези разпоредби задължените по този закон субекти (каквито безспорно са и оправомощените по ЗМВР и инструкцията органи) са длъжни да съобщават информация, събрана или станала им известна при осъществяване на тяхната дейност, когато тази информация представлява или би представлявала обществен интерес. Безспорно е, че дисциплинарната практика представлява обществен интерес. Това се установява особено категорично и през последната година, когато при случаи на задържане на протестиращи граждани бяха заснети смущаващи кадри на полицейско насилие, а за резултатите от проверките не бяха оповестени обобщени данни. Предлаганото допълнение няма да утежни работата на служителите, напротив, така ще се спестят производствата по ЗДОИ за достъп до тази информация, ще се осигури публичност пред медиите и обществеността, ще се намали необходимостта от допълнителен ресурс и лично ангажиране на ръководни служители в системата на МВР за отчитане на дисциплинарната практика при всеки отделен случай, предизвикал общественото внимание. Наред с това чрез оповестяване данните от бюлетина ще се съобрази и принципът за достъпност, публичност и прозрачност, закрепен в чл. 12 от АПК.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (03.02.2021 15:36)

Становище на Българския хелзинкски комитет 3 от 5

3. Предлагаме ал. 2 на чл. 96 да се замени със следния текст:

“(2) Месечният бюлетин съдържа:

1. Обобщени данни относно произшествията и нещастните случаи през отчетния период, в това число техния брой и правна квалификация по смисъла на чл. 82;
2. Обобщени данни за извършени нарушения на служебната дисциплина и наложени дисциплинарни наказания през отчетния период, в това число техния брой и правна квалификация съгласно чл. 194, ал. 2 и чл. 197, ал. 1 от ЗМВР;
3. Обобщени данни за образувани дисциплинарни производства и проверки през отчетния период;
4. Обобщени данни за наградени служители през отчетния период;
5. Обобщени данни относно изпратени материали на органите на съдебната власт за вземане на отношение, както и относно постановените от тях актове;
6. Друга информация, определена със заповед на министъра на вътрешните работи.”

В сегашния вид на проекта ал. 2 на чл. 96 предвижда съдържанието на месечния бюлетин да се определи допълнително със заповед на министъра на вътрешните

работи. Не са изложени мотиви защо е необходимо тази материя да се регламентира с отделен акт. По силата на чл. 2, т. 4 бюлетинът ще съдържа данни относно дисциплинарната практика по смисъла на чл. 2, т. 1 – 3. Тази информация, освен че има вътрешнослужебен характер, представлява или би могла да представлява обществен интерес по смисъла на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), поради което е необходимо, в изпълнение на чл. 14, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 15 от ЗДОИ, доколкото не съществуват предвидени в закон пречки за това, да се осигури нейната публичност. От друга страна е належащо да се предвиди поне минимално съдържание на бюлетина, в противен случай неговата правна регламентация ще бъде в нарушение на принципа за яснота на нормативните актове, закрепен в чл. 9 от Закона за нормативните актове (ЗНА), принципа на изчерпателност на нормативния акт по прилагане на закон и принципа на препращане към друг нормативен акт само по изключение (чл. 39, ал. 3 и чл. 44, ал. 1 от Указ № 884/24.04.1974 г. за прилагане на ЗНА).

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (03.02.2021 15:32)

Становище на Българския хелзинкски комитет 2 от 5

2. Предлагаме в чл. 94 да се добави алинея 4 със следния текст:

(4) Годишните анализи за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика, изготвени от ръководителите на структури в МВР по реда на ал. 1 и от Дирекция “Човешки ресурси” по реда на ал. 3, се публикуват на интернет страницата на МВР в едномесечен срок от изтичане на отчетния период и при спазване на изискванията за защита на личните данни по реда на ЗМВР, Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.)

Чрез публикуване на годишните анализи ще се съобрази чл. 14, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 15 от ЗДОИ. Според тези разпоредби задължените по този закон субекти (каквито безспорно са министърът на вътрешните работи и подчинените му и оправомощените по ЗМВР и инструкцията органи) са длъжни да съобщават информация, събрана или станала им известна при осъществяване на тяхната дейност, когато тази информация представлява или би представлявала обществен интерес. Безспорно е, че дисциплинарната практика представлява обществен интерес. Това се установява особено категорично и през последната година, когато при случаи на задържане на протестиращи граждани бяха заснети смущаващи кадри на полицейско насилие, а за резултатите от проверките не бяха оповестени обобщени данни. Предлаганото допълнение няма да утежни работата на служителите, напротив, така ще се спестят производствата по ЗДОИ за достъп до тази информация, ще се осигури публичност пред медиите и

обществеността, ще се намали необходимостта от допълнителен ресурс и лично ангажиране на ръководни служители в системата на МВР за отчитане на дисциплинарната практика при всеки отделен случай, предизвикал общественото внимание. Наред с това чрез оповестяване данните от бюлетина ще се съобрази и принципът за достъпност, публичност и прозрачност, закрепен в чл. 12 от АПК.

Автор: Български хелзинкски комитет СНЦ (03.02.2021 15:32)

Становище на Българския хелзинкски комитет 1 от 5

1. Предлагаме чл. 74, предвиждащ задължение за незаконно уволнения служител да плати такса и представи заверен препис на съдебното решение, с което се установява незаконното му уволнение, да отпадне.

В чл. 74 е копиран текстът на чл. 96 от действащата инструкция. Тази разпоредба очевидно е несправедлива, бюрократична и противоречи на принципа на комплексно административно обслужване (чл. 13а от АПК). Тя е в тежест и натоварва с допълнителни разходи (държавна такса, която може да е в размер на десетки левове и зависи от броя на страниците на съдебното решение) незаконно уволнения служител. Тъй като ответник в производството, по което е постановено съдебното решение, е МВР или съответната негова структура, следва да се предвиди възможност по вътрешен ред съдебният акт да бъде доведен до знанието на съответната структура от юридическия отдел и служителите, които са осъществявали процесуалното представителство пред съда.

Автор: Никола Стойков (02.02.2021 16:26)

на внимание на комисията по предложенията

Давам следните предложения за изменение и допълнение:

1. В чл. 6 ал. 4 , след "устни доводи" се добави смислово"които могат да бъдат записвани чрез аудиозапис от техническо средство ,даже и неоторизирано такова, на проведения разговор между разпореждащия и изпълнителя". Същото да се добави и към чл.6 ал. 6.

Мотиви : Като възможен доказателствен материал в подкрепа на евентуален отказ впоследствие , че са давани устни доводи изобщо от разпореждащия към изпълнителя.

2. В чл. 8 ал. 1 т. 1 б."Г" , слез "МВР", да се добави "за което се изготвят и утвърждават образци на прецизирани процедури по провеждани дисциплинарни производства"

Мотиви : производството е достатъчно сложно и правно уязвимо и следва да бъде систематизирано и правно стабилизирано, особено предвид противоречива съдебна

практика

3. В чл. 13 ал. 1, да бъде добавено след "дисциплинарно производство, " следното " както и поискан отвод или подаден от член на проверяващата комисия самоотвод, при обстоятелства по чл. 33 ал. 1 от АПК.

Мотиви : Нарушаване на правата , както на дисциплинарно разследвания служител, така и на член на проверяващата комисия.

История

Начало на обществената консултация - 13.01.2021

Приключване на консултацията - 12.02.2021

Справка за получените предложения - 17.06.2021

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)